مولانا - دیوان شمس غزل ۲۷۸۹

پیر گشتم در جمال و فرّ آن پیر لطیف

من چو پروانه در او، او را به من پروانه ای

یزدانپناه عسکری

در تحمل، محمل شدت دیگر یاری پیر لطیف

در دیار معرفت، پروانه پیرم نمود پروانه ای